

MS Brno - Bučovice 3:0
(20, 13, 13)

3:0

(20, 19, 13)

V sobotu 24.1.2009 jsme s bučovickým mužským béčkem vyrazili poměřit svoje síly s týmem Moravské Slávie Brno, dlouhodobě okupující střední příčky tabulky. Naše vítězství v minulém kole a rovněž skutečnost, že v podzimní části soutěže jsme Moravskou Slavii doma dokázali porazit, skýtala naději na možný úspěch i v tomto kole. Bohužel se nám ani v tomto kole nepodařilo dát dohromady kompletní sestavu; chyběl Přemek Kašpar, Radek Černý a Tomáš Kurfiřt. V roli nahrávače se tak v prvním utkání znovu ocitl Libor Procházka. S doprovodným programem sličných moderních gymnastek v zádech (a u některých vyvolených i v šatně) jsme v úvodu prvního utkání na soupeře nastoupili odhodlaně a s kvalitním výkonem. Zasluhou toho se nám dařilo až do stavu 16:16 držet si neustálé vedení. Bohužel jsme ale nezvládli koncovku. Poslední kontakt se soupeřem jsme si mohli připsat ještě za stavu 18:18. Na následné soupeřovi šňůry jsme zareagovali již pouze dvěma ztrátami a první set jsme zbytečně soupeři darovali v poměru 20:25. Jakoby jsme si tím vsugerovali, že Morendu porazit nedokážeme. Od druhého setu jsme totiž předváděli podprůměrný výkon. Sice jsme zaznamenali několik úspěšných bloků, ale jakýkoliv náš nástup jsme si rychle sami srazili k zemi množstvím nevynucených chyb jak v útoku, tak špatnou hrou v poli. Smečari v 95% případů útočili do kompaktního vysokého bloku, takže naše útoky často končili pod našima nohama či v zámezí ve snaze blokům se vyhnout. Stejně jako v podzimním zápase s LI Brno nám nepochopitelné problémy dělalo poměrně snadné, leč krátké soupeřovo podání, se kterým jsme se poprat nedokázali; až ostudně jsme takto dostávali jedno eso za druhým. Nám naopak málo místa za koncovými čarami v mnoha případech nedovolovalo tlačit soupeře naším nacvičeným ať už plachtícím či smečovaným servisem, naopak jsme soupeři darovali body i takovými chybami, jako jsou přešlapy při podání či zkažené lehké podání ze země. V našem týmu se nenašel nikdo, kdo by se chtěl o slušný výsledek aspoň pokusit poprat. Moravská Slávia, která se po celou dobu prezentovala stabilním kvalitním výkonem na všech postech, si tak zaslouženě připsala dva body za vítězství 3:0.

Ke druhému utkání jsme se rozhodli přistoupit až po hodinu a čtvrt dlouhé pauze, kdy by nemělo význam ihned bezhlavě pokračovat v tak špatném výkonu. Kvůli zavřené nedaleké hospodě museli někteří závisláci ukájet svoje pivní chťiče lahváčama, které jsme v týmovém duchu konzumovali přímo na tramvajové zastávce. V následném předzápasovém rozsmečování se do role alternativního nahrávače pasoval Michal Tunega, který tak po prohraném prvním setu šel po Liborově sestavové rošádě nahrávat. V úvodu druhého setu jsme se prezentovali kvalitní a zodpovědnou hrou na všech postech, čítající i dvě Spajkovy krásné rybičky. Rychle jsme si přichystali slibné vedení 6:1 a donutili tak soupeře vzít si oddech. Následně se nám ale nedařilo skládat dobře připravené útoky, které opět zastavoval kvalitní blok, případně vlastní chyby. Bod po bodu nás tak soupeř stahoval. V polovině setu jsme mu předali pomyslné otěže a na další vzdor jsme se už nezmohli. Největším problémem pro nás znovu byl příjem krátkého podání a neschopnost jakýmkoliv způsobem přehrát míč přes síť. Za stavu 0:2 na sety jsme do třetího setu v sobě nenašli už ani trochu motivace, svou špatnou hru jsme jakkoli nezlepšili. Naopak to byl soupeř, který se i za stavu 9:1 pro Morendu prezentoval nejen krásnými a obětavými zákroky v poli ale stoprocentním nasazením na všech ostatních postech. Po druhém vítězství domácích v poměru 3:0 jsme bohužel znovu museli konstatovat, že náš výkon patřil k těm horším, kterými se až příliš často v krajské soutěži první třídy prezentujeme.

Sestava: Doupovec, Duraja, Huliák, Němec, Procházka, Reichman, Sedlář, Tunega

